

**Postanowienie z dnia 17 stycznia 1995 r.
I PO 14/94**

Zarzut wadliwej oceny, że popełniony przez powoda czyn wyczerpuje znamiona "ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych" nie stanowi ustawowej podstawy wznowienia postępowania.

Przewodniczący SSN: Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Antoni Filcek, Walerian Sanetra (sprawozdawca),

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 1995 r. sprawy ze skargi Włodzimierza R. przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Spółka z o.o. w B. o wznowienie postępowania, na skutek skargi powoda od wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1993 r., [...]

p o s t a n a w i ł :

skargę odrzucić.

U z a s a d n i e n i e

Powód Włodzimierz R. pismem z dnia 2 grudnia 1994 r. wniósł do Sądu Najwyższego skargę o wznowienie postępowania od wyroku Sądu Najwyższego (Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) z dnia 9 listopada 1993 r., [...], kwestionując w niej przyjętą przez ten Sąd wykładnię przepisów obowiązującego prawa, jak i ocenę oraz kwalifikację prawną ustalonego w sprawie stanu faktycznego. Skarżący nie wskazał przy tym podstawy prawnej żądania przez niego wznowienia postępowania i nie powołał przepisu, który, jego zdaniem, mógłby tę skargę uzasadniać. Skargę swoją uzasadnia tym, iż wyrok Sądu Najwyższego "narusza interes Rzeczypospolitej Polskiej, w sposób rażący godzi w praworządność Państwa". Kwestionuje on ustalenia Sądów, że czyn przez niego popełniony wyczerpuje znamiona "ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych", nie podważając jednakże w tym zakresie istnienia faktów, które stanowiły podstawę rozstrzygnięcia lecz jedynie ocenę, która na ich podstawie została sformułowana.

W myśl art. 401 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności (jeżeli orzekł sędzia wyłączony z mocy ustawy oraz jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana), z tym jednakże, iż od wyroku Sądu Najwyższego nie przysługuje skarga o wznowienie z powodu nieważności postępowania (art. 402 k.p.c.). Według art. 403 k.p.c. można żądać wznowienia na tej podstawie, że: 1. wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym, albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym; 2. wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa. Ponadto można żądać wznowienia również w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik

sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Z uzasadnienia wniesionej przez powoda skargi wynika, iż podnoszone przez niego zarzuty i zastrzeżenia, dotyczące uchybień, które - jego zdaniem - wystąpiły w toku postępowania (mylne wskazanie daty wpływu pozwu do Sądu Rejonowego w Bełchatowie, dostarczenie wyroku z opóźnieniem, "wielogodzinne przesłuchiwanie powoda" itp.), nie mieszczą się wśród tych, które jako podstawa wznowienia postępowania zostały wykazane w przytoczonych wyżej przepisach art. 401 i 403 k.p.c. W szczególności zarzuty sformułowane przez powoda nie dotyczą wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.). Oznacza to, że skarga powoda nie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

=====